

РЕШЕНИЕ

№ 3113

гр. София, 05.05.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17
състав,** в публично заседание на 07.04.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Кристина М Алексиева, като разгледа дело номер **1639** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 311 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Жалбоподателят Н. Б. П. оспорва Заповед с рег. №8121нт-195/26.01.2015г. на Директора на Дирекция „Човешки ресурси“ - МВР. Неправилно дисциплинарно наказващия орган е приел, че жалбоподателят е извършил дейност в качеството си на заместващ началника на отдел „Кадрова дейност в основни структури на МВР“. Липсва изрична заповед в тази насока. Дейтелността, за която жалбоподателят бил наказан, не съответства на задълженията предвидени в длъжностна му характеристика. Счита, заповедта за немотивирана, доколкото било налице противоречие между фактическите и правните основания за издаването и. Липсват доказателства затова, че е налице лошо изпълнение на заповед. Моли атакуваната заповед да бъде отменена като незаконосъобразно.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, явява се лично, не се представлява, като поддържа изложеното в жалбата.

Ответната страна счита жалбата за неоснователна и моли да се отхвърли като такава. Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235 ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от легитимирано за това лице, което има правен интерес от стореното оспорване. Оспорената заповед е връчена на

жалбоподателя лично на дата 26.01.2015г., а жалбата до съда е подадена на 05.02.2015г. с вх.№2981.

Жалбата е подадена против акт, подлежащ на съдебен контрол по см. на чл.211 от ЗМВР вр. АПК, по предвидения в закона ред, в предвидената писмена форма и от лице - неин пряк адресат. На последния с тази заповед е наложено дисциплинарното наказание - „писмено предупреждение” за срок от три месеца. За него тя е неблагоприятна, поради което е процесуално допустима.

От текста на оспорената заповед №8121нт-195/26.01.2015г. на Директора на Дирекция „Човешки ресурси“-МВР става видно, че за да наложи дисциплинарно наказание „писмено предупреждение” за срок от три месеца, административният орган е приел за установено, че на 22.07.2014г. П., в качеството му на заместващ началника на отдел „Кадрова дейност в основни структури на МВР“ е докладвал на Директора на ДЧВ-МВР докладна записка относно прекратяване на временно преназначаване и преназначаване на длъжност на държавен служител в МВР и преназначаването им на старши ръководни длъжности и проект на заповед за преназначаване, без да е осъществил контрол дали включените служители отговарят на условията на чл.3, ал.1, т.2 б.“б“ от Наредба №8121з-310/17.07.2014г. за преназначаване на държавни служители в МВР – да е прослужил не по-малко от 7 години на държавна служба в МВР, от които не по-малко от три на ръководно длъжност, в резултат, на което с МЗ № 8121К – 1097 / 23.07.2014г. в нарушение на нормативните изисквания доц.д-р И. В. В., доцент в Катедра „Управление“ към факултет Полиция при Академия на МВР, е преназначен на старши ръководна длъжност – ректор на А. на МВР.

Деятелността на П. била квалифицирана като нарушение по чл.199, ал.1, т.3 от ЗМВР – лошо изпълнение на заповед, като на основание чл.194, ал.2, т.1, чл.197, ал.1, т.2 чл.199, ал.1, т.3 предложение първо – небрежност в служебната дейност, на П. било наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение” за срок от три месеца.

Съдът е приел като писмено доказателство–покана за даване на писмени обяснения рег.№8121р-34/2 от 21.01.2015г. получена от П. на 22.01.2015г., обяснение от П. рег.№8121р-4095/2 от 23.01.2015г., специфична длъжностна характеристика рег.№К-3625 от 24.03.2011г. на длъжност, докладна записка рег.№8121р-2442/16.01.2014г., докладна записка рег.№8121р-2438/ 16.01.2014г., заповед №8121К-1097 от 23.07.2014г. на министъра на МВР, докладна записка рег.№8121р-12761 от 23.07.2014г. на Директор дирекция Човешки ресурси в МВР, справка рег.№8121р-33960/ 20.11.2014г. във връзка с извършена проверка в А. на МВР в изпълнение на МЗ№8121з-750 от 20.10.2014г., кадрова справка рег.№8121р-12058 от 10.03.2015г. на Н. П., удостоверение рег.№8121р-12063 от 10.03.2015г. на Зам.Директора на Дирекция Човешки ресурси –МВР, заявление за отпуск от Л. Ф. – Д. Началник отдел Кадрова дейност в основни структури на МВР при САДЧР-МВР.

От правна страна, съдът намира следното:

Обжалваната заповед №8121нт-195/26.01.2015г. на Директора на Дирекция „Човешки ресурси“-МВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение” за срок от три месеца, е постановена от компетентен орган, в кръга на служебните му правомощия и в предписаната от закона форма. От оспорената заповед се установява, че същата е издадена от Директора на Дирекция „Човешки ресурси“-МВР, която длъжност, видно от представеното и прието от съда удостоверение рег. удостоверение рег.№8121р-12063 от 10.03.2015г.на

Зам.Директора на Дирекция Човешки ресурси – МВР е заемана от лицето В. М. по силата на заповед №8121К-2634 от 17.11.2014г. на министъра на МВР.

Спазена е императивната разпоредба на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР, която задължава дисциплинарно-наказващият орган преди налагане на наказанието да изслуша служителя или да приеме писмените му обяснения. Законодателят е предвидил алтернативно условията: или да бъде изслушано лицето, или да му бъде осигурена възможност за даване на писмени обяснения. Видно от данните по преписката П. е представил обяснение рег.№8121р-4095/2 от 23.01.2015г.

Дисциплинарното наказание е наложено при спазване на регламентирани срокове по чл. 195 ЗМВР.

За да издаде заповедта органът се е позовал на справка за извършена проверка рег.№8121р-33960 от 20.11.2014г. на Дирекция Инспекторат в МВР, обяснение от П. рег.№8121р-4095/2 от 23.01.2015г. и докладна записка рег.№8121р-2442/16.01.2014г., като установил, че на 22.07.2014г. П., в качеството му на заместващ началника на отдел „Кадрова дейност в основни структури на МВР“ е докладвал на Директора на ДЧВ-МВР докладна записка относно прекратяване на временно преназначаване и предназначаване на длъжност на държавен служител в МВР и преназначаването им на старши ръководни длъжности и проект на заповед за преназначаване, без да е осъществил контрол дали включените служители отговарят на условията на чл.3, ал.1, т.2 б.“б“ от Наредба №8121з-310/17.07.2014г. за преназначаване на държавни служители в МВР – да е прослужил не по-малко от 7 години на държавна служба в МВР, от които не по-малко от три на ръководно длъжност, в резултат, на което с МЗ№8121К-1097/23.07.2014г. в нарушение на нормативните изисквания доц.д-р И. В. В., доцент в Катедра „Управление“ към факултет Полиция при Академия на МВР е преназначен на старши ръководна длъжност – ректор на А. на МВР - нарушение на разпоредбите на чл.199, ал.1, т.3 от ЗМВР.

В оспорената заповед ответникът е изписал, че жалбоподателят е наказан в качеството му на лице заместващо началника на отдел „Кадрова дейност в основни структури на МВР“, което обстоятелство е оспорено от жалбоподателя. По делото е представено и прието като доказателство, заявление за отпуск, с което на В. Началник на отдел Кадрова дейност в основни структури на МВР при САДЧР – МВР е разрешено използването на отпуск за периода 21.07.2014г. до 28.07.2014г., като в същата е посочено изрично, че „По време на отпуска служителя ще бъде замества от Н. П. – държавен експерт в отдел „Кадрова дейност в основни структури на МВР““. Същият документ носи подписа на Директора на Дирекция човешки ресурси при МВР, длъжността на лицето което е замествано и лицето което ще замества, периода от време и като такъв според настоящият състав изпълва изискванията на чл.33, ал.1 от ПУДМВР, който посочва, че - „При отсъствие на ръководител на звено в структура по чл. 37 ЗМВР по-горестоящият ръководител определя със заповед длъжностно лице, което да замества отсъстващия служител.“ Няма спор по делото, че Директора на Дирекция човешки ресурси при МВР е по - горестоящият ръководител на Началник на отдел Кадрова дейност в основни структури на МВР при САДЧР – МВР. Няма спор по делото, че П. е бил запознат с последната заповед, доколкото същия изрично потвърждава това обстоятелство в обясненията си.

В тежест на ответника бе да докаже фактическите основания за налагане на дисциплинарното наказание „писмено предупреждение“, така както му е указал съда с

определение от 25.02.2015г.

Настоящият състав като се запозна със съдържанието на заповедта, намира, че същата е изготвена при съществено нарушение на процесуалните правила. В текста на последната е описана една фактическа обстановка, която е подведена под правната норма на чл.199, ал.1, т.3 от ЗМВР. Тази разпоредба в т.3 съдържа три отделни предложения, и съответно е посочено като нарушение – чл.199, ал.1, т.3 от ЗМВР с предложението - „лошо изпълнение на заповедта“. По надолу в заповедта, без да бъде установена друга фактическа обстановка или промяна в първоначалната такава е посочено друго нарушение – съответно чл.199, ал.1, т.3 пр.1 от ЗМВР – „небрежност в служебната дейност“. Безспорно последното обстоятелство представлява нарушение на процесуалните правила, което според настоящият състав е съществено, доколкото пречат възможността, жалбоподателят да разбере какво точно нарушение му е вменено - дали, че с дейността си е осъществил „лошо изпълнение на заповедта“ или е допуснал „небрежност в служебната дейност“. Последното обстоятелство безспорно пречат възможността жалбоподателя да организира адекватно защитата си, доколкото в атакуваната заповед липсва ясното по отношение на това, кое точно нарушение е извършил П..

Не е доказано съществуването на фактическите основания, изложени в мотивите на заповедта и обосновавали налагането на дисциплинарното наказание. В заповедта не са изложени фактическите основания, обосноваващи налагането на дисциплинарно наказание. Според настоящият състав липсват убедителни доказателства, затова, че съдържанието на процесната докладна заповед и предложение за заповед са били идентични и съответно са били претворена в съдържанието в докладна записка рег.№8121р-12761 от 23.07.2014г. на Директор дирекция Човешки ресурси в МВР послужила за издаването на МЗ №8121К-1097/23.07.2014г. в нарушение на нормативните изисквания. В тази насока, с оглед разпределението на доказателствената тежест по делото от ответника не бяха ангажирани доказателства. Налице са единствено твърдения, затова че П. е докладвал на Директора на ДЧВ - МВР докладна записка относно прекратяване на временно преназначаване и преназначаване на длъжност на държавен служител в МВР и преназначаването им на старши ръководни длъжности и проект на заповед за преназначаване, без да е осъществил контрол дали включените служители отговарят на условията на чл.3, ал.1, т.2 б. „б“ от Наредба №8121з-310/17.07.2014г. за преназначаване на държавни служители в МВР. По делото липсва представени от ответника докладваните от П. докладна записка и проект на заповед за преназначаване. Няма спор, че докладната заповед послужила за издаването на МЗ №8121К-1097/23.07.2014г., произхожда от Директор Дирекция Човешки ресурси в МВР, който е следвало да извърши последния контрол за съответствието на докладната записка преди доклада и на Министъра на МВР.

На следващо място, настоящият съдебен състав споделя възражението на жалбоподателя, затова, че по делото не бяха ангажирани доказателства, затова от кой нормативен акт или заповед произхожда задължението на П. в качеството му на Началника на отдел „Кадрова дейност в основни структури на МВР“ да докладва съответните справки и проекто заповед в съответствие с разпоредбата на чл.3, ал.1, т.2 б. „Б“ от Наредбата. Ако се приеме, че се касае за предложение по смисъла на чл.5, ал.1 от наредбата, в която норма изрично е посочен чл.3 от нея, то съгласно чл.5, ал.2 на НАРЕДБА, Предложение не се изготвя за ръководителите на структури извън

посочените в ал. 1, т. 1, както и за ръководителите на звена по чл. 33, т. 5 ЗМВР. Няма спор по делото, че Ректора на А. на МВР не попада в изброените. Няма спор, че Директора на дирекция „Човешки ресурси“-МВР, не се явява горестоящ орган спрямо Ректора на А. на МВР. В този смисъл липсва законово изискване за съставянето на предложение и съответно нормативно определено задължение за изготвяне на предложение.

При така констатираните недостатъци съдът приема, че оспорената заповед не съдържа всички задължителни реквизити, поради което е немотивирана. Действително няма пречка мотивите на административния орган да са изложени и в друг документ, предхождащ издаването на акта (в този смисъл ТР № 16/1975 г. на ВС, ППВС № 4/1976 г., т.7), но такъв по делото освен цитираната по-горе справка, няма.

Също така, ответникът е приложил неправилно материалния закон и е нарушил административно производствените правила, доколкото не е съотнесъл правилно, извършената от жалбоподателя дейтелност съобразно съответните материално-правни норми.

При тази констатация съдът намира, че оспорената заповед е постановена при нарушението на материалния и процесуален закон. Отделно от това, съдът приема и, че е нарушена разпоредбата на чл. 206, ал.2 от ЗМВР, тъй като административният орган не е мотивирал и изложил съображения, защо е наложил дисциплинарното наказание в минималния предвиден в закона 3 месечен срок.

Поради изложените съображения и проверката, която съдът извършва за действителност и законосъобразност на оспорения акт, намира, че същият не е нищожен, постановен е от компетентен орган в предвидената от закона материална и териториална компетентност, същият е съобразен с целта на закона, но при постановяването му се констатира нарушение на чл.146, т.2, 3 и т.4 от АПК. Затова същият подлежи на отмяна.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. Б. П. оспорва Заповед с рег. №8121нт-195/26.01.2015г. на Директора на Дирекция „Човешки ресурси“-МВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България 14 дневен срок от съобщаване на страните и СГП.

СЪДИЯ: